

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa P. W.

przeciwko T. S.A. w W.

z udziałem interwenientów ubocznych po stronie pozwanej P. spółki z o.o.

w W. i B. spółki z o.o. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 20 maja 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i odrzuca wniosek pozwanej oraz wniosek interwenienta
ubocznego po stronie pozwanej – P. sp. z o.o.
o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może poprzestawać na odwołaniu się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować wyodrębnioną argumentację jurydyczną przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka w sprawie zachodzi. W wypadku, gdy skarżący twierdzi, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna powoda nie przedstawia na s. 2 i 3 oraz na s. 7 zawierającej uzasadnienie wniosku, tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi. Na tle jej uzasadnienia jest wyraźnie widoczne, że ocena zarzutów - a tym bardziej „oczywistości” zarzuconych uchybień, mających prowadzić do oceny o „oczywistej” zasadności skargi opartej na takich zarzutach - wymagałaby szczegółowej analizy, obejmującej także zbadanie okoliczności faktycznych pod kątem ich właściwej kwalifikacji prawnej. Skarżący nie przekonał zatem o spełnieniu wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy odrzucił jako niedopuszczalne wnioski pozwanej Spółki T. S.A. oraz interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – P. sp. z o.o. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Pozwana Spółka wniosła w pkt 3 o zasądzenie tych kosztów „... od pozwanego na rzecz interwenienta ubocznego ad 1 ...”, a więc w istocie od siebie na rzecz interwenienta ubocznego występującego po tej samej stronie procesu.

Pozwana nie ma interesu prawnego (gravamen) w domaganiu się zasądzenia od siebie kosztów postępowania w razie pomyślnego dla niej rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi kasacyjnej strony przeciwnej.

Ponadto przepisy prawne nie przewidują możliwości rozstrzygnięcia o kosztach postępowania pomiędzy podmiotami występującymi po tej samej stronie procesowej.

Z tej samej przyczyny niedopuszczalny jest więc wniosek interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – P. sp. z o.o. (pkt 3 odpowiedzi na skargę) o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego, w sytuacji domagania się odmowy przyjęcia do rozpoznania a także oddalenia skargi kasacyjnej powoda.